

ことばの歳時記

～そわそわ～

日本の3月は、出会いと別れの季節といわれています。卒業、就職、転居などによって、慣れ親しんだ環境に別れを告げることは、新しい人との出会いが楽しみな一方、なぜか不安で心が落ち着かないことも多いものです。

このように、何かに気を取られて目の前に集中できないさまや、これといった確かな理由もないのに、ある感情や心理がわき起こり、心が定まらないさまを擬態語で「そわそわ(する)」と表現します。

昔流行った歌謡曲の中に「春なのにお別れですか」という歌詞があります。「春」は、「満開の桜」や「希望に満ちた未来」と、どこまでも明るく美しいものを連想させる反面、旅立ちの寂寥感や巣立ちの喪失感も同時に味わうことの多い季節ですが、それを乗り越えたところに、今までの自分と違う成長があると信じ、前向きに歩いていきたいものです。

คำศัพท์สัมพันธ์

โงะวะโงะวะ (จิตใจไม่สงบ)

เดือนมีนาคมของประเทศญี่ปุ่น เรียกว่าเป็นฤดูกาลแห่งการพบและการลาจาก การบอกลาสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย เนื่องจากการจบการศึกษา การเริ่มต้นเข้าทำงาน หรือย้ายที่อยู่ นั้นในขณะที่เรารอคอยอย่างใจจดใจจ่อที่จะได้พบปะผู้คนใหม่ๆ ขณะเดียวกันคงมีหลายครั้งที่เกิดการเป็นกังวล และรู้สึกไม่มั่นคงอย่างไม่มีเหตุผล

ในลักษณะนี้ เราจะใช้คำบรรยายสภาพความกังวลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนไม่สามารถรวบรวมสมาธิต่อสิ่งที่อยู่ตรงหน้าได้ หรือสภาพที่จิตใจไม่สงบ เนื่องจากมีสภาพจิตหรืออารมณ์บางอย่างผุดขึ้นมาในสมองโดยปราศจากสาเหตุที่แน่นอน โดยใช้คำเลียนเสียงสภาพ (gitaigo) ว่า "โงะวะโงะวะ (ซุรุ)" (จิตใจไม่สงบ)

ในบรรดาเพลงที่เป็นที่นิยมในสมัยก่อน มีเพลงหนึ่งที่มีเนื้อร้องว่า "ทั้งๆที่ยังเป็นฤดูใบไม้ผลิ แต่เราต้องจากกันแล้วหรือ" (ฮารุนะ โนนิ โอะวาคาระเดสก็ะ) "ฤดูใบไม้ผลิ" นั้นเป็นฤดูของ "ดอกซากุระที่บานสะพรั่ง" และ "อนาคตที่เต็มไปด้วยความหวัง" ทำให้นึกไปถึงสิ่งที่สดใส สวยงาม อยู่เสมอ ในทางกลับกัน ก็เป็นฤดูกาลที่มักต้องลิ้มรสกับความรู้สึกที่หว่อจากการออกเดินทาง และใจหายที่ต้องพรากจากครอบครัว จากถิ่นที่เคยพักพิง แม้กระนั้นก็ตาม เชื่อว่าเราจะได้เติบโตขึ้นหลังจากที่อุปสรรคได้ผ่านพ้นไปแล้ว และจะก้าวไปข้างหน้าได้อย่างไม่ย่อท้อ